

ВЕЛИКА СРБИЈА



НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК БРОЈ 3516

СРЕМСКА МИТРОВИЦА
АПРИЛ 2012. ГОДИНЕ

ЗА ИНТЕРЕС НАРОДА А НЕ ТАЈКУНА

4

СРЕМСКА МИТРОВИЦА



РАДИКАЛНО ДОСЛЕДНИ

СРПСКА
РАДИКАЛНА
СТРАНКА



6

ЛИСТА ЗА ПРЕДСЕДНИЧКЕ ИЗБОРЕ
Јадранка Шешелъ

2

ЛИСТА ЗА РЕПУБЛИЧКЕ ИЗБОРЕ
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА- Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

4

ЛИСТА ЗА ПОКРАЈИНСКЕ ИЗБОРЕ ПО ПРОПОРЦИОНАЛНОМ СИСТЕМУ
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА- Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

2

ЛИСТА ЗА ПОКРАЈИНСКЕ ИЗБОРЕ ПО ВЕЋИНСКОМ СИСТЕМУ
ДРАГАН БАНОВАЧКИ СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

4

ЛИСТА ЗА ЛОКАЛНЕ ИЗБОРЕ ОПШТИНЕ СРЕМСКА МИТРОВИЦА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА- Др Александар Мартиновић

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

НАЈБОЉЕ ЗА СРЕМСКУ МИТРОВИЦУ!

4
ЗАОКРУЖИ

Поштовани суграђани, драги пријатељи, браћо и сестре,

Српски радикали су свесни тежине ситуације у којој се као народ налазимо и управо отуда, ми смо спремни да преуземо одговорност за вођење наше Сремске Митровице.

Својом досадашњом борбом, ми смо доказали чврсту опредељеност за рад на остварењу народног добра. Српска радикална странка се не бори за фотеле, него за идеје. Ми не мењамо своје вредности зарад популарности. Ми постојимо због обичних људи чије смо интересе увек бранили, чије интересе и данас бранимо. Ми радимо за Србију и наш народ, а не за стране и домаће тајкуне. Ми радимо оно што мислимо да је за наш народ корисно, а не оно што нам други нареде.

Данас, ми смо једини глас наших градова и села у којима нема мостова, путева, струје, у којима нема посла, у којима живот полако замире, које су сви заборавили.

Ми смо Ваш глас и зато будите уз нас! За разлику од других, ми вас ни данас не лажемо, баш као што то нисмо чинили јуче, баш као што то нећемо чинити ни сутра. Ми јако добро знамо да је лепше поверовати у шарену лажу него у тешку и мучну истину. А да ли је лакше? Да ли шарена лажа може да промени сурову реалност у којој наша деца немају будућност, а наши очеви и ми са њима немамо садашњост, у којој смо, додворавајући се белосветским хоштаплерима изгубили и прошлост?

Уместо лажне наде да ће нам неко из белог света помоћи, ми се залажемо за рад и поредак, за самообнову кроз обнову наших оронулих и опустошених села. Пред Вас, ми сад износимо наше идеје које ћемо, ако нам на изборима заказаним за Ђурђевдан, дате своје поверење, спровести у дело. Читајући овај Програм, видећете да знамо који Вас проблеми муче и да знамо како да их решимо.

Заокруживши број 4, заокруживши локалну листу Српске радикалне странке, заокружили сте и боље сутра за Вас и Вашу децу, Ваше комшије и пријатеље, заокружили сте пут истине и правде, пут напора и пут победе. Заокруживши било који други број, заокружили сте лажан сан о животу којег ће уместо Вас проживети други.

Радикално доследни

МОЈА МИТРОВИЦА, МОЈА КУЋА

Сремска Митровица је предуго била у рукама оних који или нису умели или нису хтели да је изведу на пут развоја и просперитета. То су исти они људи који већ десет година са врха власти причају једну те исту причу о томе како се у нашем граду живи добро, како редовно пристижу инвестиције помоћу којих се отварају нова радна места, како наша деца одрастају безбедно.

Од свега тога ми не видесмо ништа! О томе како се живи, не вреди много ни писати. То свако од нас најбоље осети на сопственој кожи. Готово да нема породице у којој су сви запослени, готово да нема младог човека који без политичких веза налази себи посао. Наш град постаје све познатији по трговини

наркотицима у чему највише учествује управо обесмислена омладина, жељна зараде коју власт не може да обезбеди. Уместо улагања у развој индустрије и пољопривреде, новац који пристиже од страних инвестиција одлази у џепове локалних тајкуна и владајућих партијских босова. За узврат, уместо покретања прерађивачке индустрије, наша „индустријска зона“ постала је полигон за мануфактуре које, све скупа не могу да упосле ни део радника колико их је некада радило у „Митросу“, „Матрозу“, „Сремској млекари“, „МИВ“-у, „Житопромету“, „Шећерани“ и другим гигантима. Зар још увек има оних који верују да фабрике за склапање осигурача и друге њима сличне, могу заменити некадашњу прерађивачку индустрију? Само развој пољопривреде, а преко ње и

прерађивачке индустрије може извући наш град и Срем у целини из беде у којој се данас налазимо.

Сремска Митровица је град који има све предиспозиције да се развије у индустријски и туристички центар у овом делу наше земље. Па ипак, да би се ово заиста и остварило, на чело нашег града морају доћи људи вољни да нешто учине, а пре свега људи поштени, они који неће распродавати народну муку и зној. Доста је било оних који су способни само да се лепо насмеју за насловну страну или плакат, оних који се тек тада сете њива и стоке у шталама, оних који су погазили сопствену част и заклетву, оних који безочно лажу да ће покренути гиганте које су у пљачкашкој приватизацији поклонили својим тајкунима, оних који су већ десет година власт, а и

даље лажу да су у „сукобу“ са својим партнерима. И шта је резултат те „свађе“, тог намештеног повлачења за нос? Запуштене и неасвалтиране улице, лош квалитет живота, велика незапосленост која се у извештајима локалне филијале Националне службе за запошљавање редовно фризира, потпуна апатија и бесмисао живота наше омладине. И док ми, грађани Сремске Митровице грцамо у кредитима које нисмо подigli да би летовали, него да би прехранили и школовали своју децу, они нам се и даље са врха власти смешкају и убеђују нас да ће бити боље, ако на Ђурђевданским изборима заокружимо некога од њих. А кад прођу избори, зна се! Пљачка и пропадање нашег Града ће се наставити, као и њихова бесциљна путовања по Европи која грађани Сремске Митровице плаћају из свог џепа. Пред своје суграђане ми не износимо само још један у низу многобројних изборних програма. Ми нудимо нови концепт политике. Доста дуго је наша политичка сцена била брлог у којем су се као прасци ваљали наци дични „демократи“. Ми нудимо политику са поштењем, политику која ће сву своју снагу црпети из народне снаге и народне воље, а не из џепова лопова и тајкуна. Доста је и жutih, и сивих и црвених, различака и напредњака! Време је за оне који ће коначно извршити прераспodelу друштвеног богатства са тајкуна и лопова на сиромашније слојеве народа. Управо зато, они који желе да њима и њиховим граду буде боље, на Ђурђевданским изборима треба да заокруже листу Српске радикалне странке, треба да заокруже број 4, јер једино српски радикали могу и желе да учине оно што је најбоље за Сремску Митровицу!

Јако село за јак Град

Српска радикална странка има свој пут. То није пут полагања лажне наде у инострану помоћ, него пут реда и рада, пут самообнове кроз развој пољопривреде као кључне производне гране у Срему. Ми сматрамо да комплетна индустрија у овом делу наше отаџбине мора бити усклађена са чињеницом да је Војводина житница Србије, односно са чињеницом да ни Сремској Митровици неће бити боље докле год њена села грцају у беди и дуговањима. **Јако село за јак Град**, то је наша лозинка, наш мото и чврсто уверење од којег не отступамо.

Да би село било јако, потребно је скресати бирократију која живи од туђег рада и зноја, а која постаје штетна онда када је превелики број чиновника учини тромом и нефункционалном. Уместо улагања у партијски кадар, потребно је учинити све како би се нашој омладини на селу омогућили услови за останак на породичним имањима. Потребно је изградити квалитетну комуналну инфраструктуру која мора допрети до свих села на територији Града, а не само до оних у којима живе представници владајућих партија. У том смислу, радикалска власт ће учинити све како би улагања у капиталне инвестиције као што су водовод, канализација, гасификација, одношење смећа, уређење локалних гробаља, путева, улица и тротоара задовољила потребе наших суграђана, те како би новац предвиђен за ове активности био равномерно усмерен.

За нас, српске радикале, свако наше село подједнако вреди. Ми ћемо прекинути вишедеценијску праксу улагања у села у којима живи партијско руководство. Нама су подједнако важни и Лаћарак и Босут, и Мартинци и Лежимир, и Ноћај и Шашинци. Учинићемо све како се не би поновило да она села која не

плаћају самодопринос добијају обилну помоћ од Града. Сматрамо да је овакав вид помоћи неправедан и да иде на штету оним селима која издвајају новац у ову сврху. Самодопринос, или мора бити обавеза за све, или га неће бити. Са друге стране, радићемо на томе да Град издвоји већа средства за обнову Домова културе, школа и обданишта на селима, како би наша деца могла да уживају у свим предностима лепог школовања која тренутно, без обзира на све проблеме са којима се сусрећу, имају градски ђаци. У том смислу, омогућићемо школској деци са села приступ рачунарима и интернету, културним и спортским манифестацијама које су данас готово искључиво резервисане само за оне који живе у граду. Свој деци која путују на школовање у град будућа радикалска власт обезбедиће бесплатне месечне карте за аутобуски превоз. Без обзира да ли живе у Сремској Рачи, Босуту или пак у Равњу, нама су сва деца подједнако важна.

Но, пре свега тога, потребно је омогућити нашем сељаку да живи од свог рада. Будућа радикалска власт радиће на отварању хладњача и силоса у којима ће се прерађивати и одлагати труд нашег сељака. Ови објекти биће у власништву града тако да за коришћење истих сељак више неће морати никоме да плаћа провизије.

А да ли је „демократска“ власт учинила ишта како би побољшала живот нашег трудбеника на селу? Многобројни протести пољопривредних произвођача најбоље сведоче о томе. Нашег сељака пљачка и черупа како ко стигне. Држава која му не даје довољне субвенције и уништава конкурентност његове робе; картели и монополисти које држава штити, због којих се сељак и гази, због којих се не допушта слободан развој здраве сељачке кооперативе; локална власт која



Душко Николић, носилац локалне листе кандидат за Републичког посланика

сремскомитровачким селима. На тај начин, велики број људи би нашао запослење, а створили би се одлични предуслови за даљи опоравак наше посрнуле привреде коју су локалне власти преместиле са домаће пољопривре на иностране мануфактуре, сматра Николић. Радикали ће у наредном периоду покренути и поступак за преиспитивање свих лоших приватизација које су за резултат имале не опоравак него пропадање и гашење сремскомитровачке индустрије. То питање за српске радикале јесте од суштинског значаја јер они који су криви за ову пљачку не само да морају правно да одговарају, него морају да учине све како би се наплатила материјална штета коју су демократски тајкуни нанели митровачким радницима. Што се тиче комуналне инфраструктуре, будућа радикалска власт ће учинити све како би се питање гасовода и канализације коначно привео крају. И дан данас читави делови сремскомитровачких насеља немају асфалтиране улице, канализацију и гасовод, а о неким стварима као што је кабловска телевизија и да не говоримо. Са једне стране имате локалну власт која се хвали преуређењем централног парка и булевара којим се возикају њихови партијски шефови на својим пропутовањима, а са друге стране имате митровачке неасфалтиране улице, лошу расвету, потпуно запуштене делове града у које није свеједно крочити ни током дана. Те улице су једина митровачка истина. Треба изаћи из строгог центра и отићи до „Мале Босне“, „Јалије“, „Варде“, до Босута, Раденковића, Ноћаја, до Великих Радицаца, Гргуреваца, до Салаша Ноћајског, Равња, Засавице и других места у којима се живи другачијим животом и у којима и најмање крпљење рупа на коловозу представља велику вредност, сматра Душко Николић. За разлику од локалних власти које су за последњих десет година отпустиле на стотине радника и затвориле све митровачке гиганте, будућа радикалска власт ће остварити све напоре како би спровела у дело оно о чему су локални властодршци све ове године само лагали.

- Нису наши грађани толико наивни да верују обећањима која у својој кампањи дају представници власти. Свима је јасно да нема ни говора о некаквом бољитку и да је велики проблем да се очувају и постојећа радна места. Због тога позивам све наше суграђане да 6. маја изађу на изборе у што већем броју и да заокруже листу Српске радикане странке, да заокруже број 4, јер то је једини начин да коначно превазиђемо проблеме са којима се суочавамо последњих десет година, јасан је Душко Николић.

шљунчи атарске путеве само до њива чланова Савета Месних заједница. Када се говори о пољопривреди, држава нема другог посла осим да сељаку омогући све што му је неопходно да би се дошло до квалитетног производа. Ово, наравно, укључује и потребу да се свим снагама бори против картела и монополиста, тајкуна и криминалаца који сваки рад наших трудбеника обезвређују својим играма и намештаљкама. До сада,

локална власт није ниједном стала на страну нашег сељака. Једино истинска народна странка, каква је Српска радикална странка, има воље и снаге да коначно на квалитетан начин реши аграрно питање. Наша одборничка група у градској Скупштини је за протекле четири године непрестано понављала да су инвестиције на селу преко потребне ако желимо да се извучемо из кризе у којој се налазимо. У наредном периоду,

када српски радикали буду одлучивали о градској политици, ови наши предлози биће спроведени у дело. Нашем сељаку не мора се ништа посебно објашњавати. Он је и сам довољно паметан и свестан шта и како му ваља чинити. Њему само треба омогућити да своје идеје спроведе у дело. Управо отуда, на Ђурђевданским изборима, заокружите број 4, јер то је најбоље за наше село!

Радикали ће препородити Митровицу

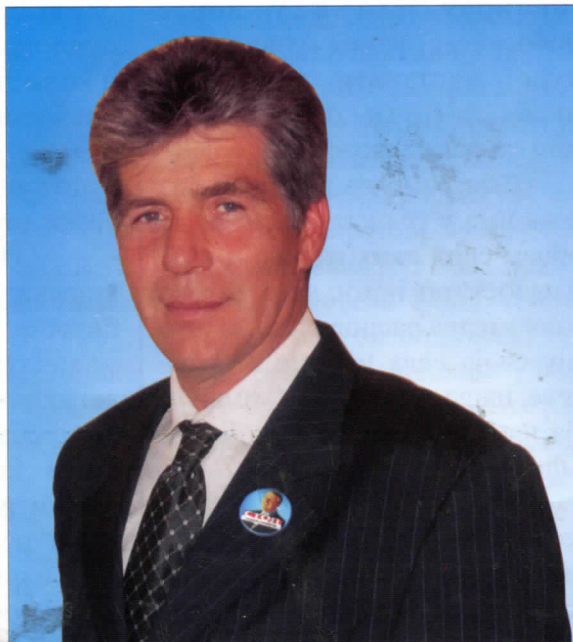
Резултати рада будуће радикалске власти биће, како истиче председник митровачког радикалског одбора, носилац локалне листе и кандидат за посланика, **Душко Николић**, у релативно кратком временском периоду стављени на увид свим грађанима Сремске Митровице.

- Ми у Срему немамо други пут обнове осим пута опоравка нашег села. Некадашња митровачка индустрија заснивала се на преради пољопривредних производа и ми, српски радикали сматрамо да тако мора бити и даље. Отварање мањих непољопривредних погона је добродошло и будућа радикалска власт радиће на привлачењу страних партнера. Међутим, за разлику од локалних власти, ми сматрамо да ти погони могу бити само надоградња нашој прерађивачкој индустрији која је основ опоравка. У том смислу, у наредном периоду планирамо отварање велике фабрике за прераду воћа, која би своје хладњаче имала у готово свим

За Војводину у којој ће се ценити рад! За Војводину која ће бити у Србији!

За српске радикале, предстојећи избори представљају прекретницу у даљем развоју наше земље. На Ђурђевдан се неће решавати само питање дуга којег српски народ потражује од тајкуна и лопова, него и питање дуга којег као народ несумњиво имамо према нашим дедовима и потомцима. Сепаратизам у Рашкој и Војводини, скупа са оним који је у Прешеви и на Косову и Метохији већ константа, за српске радикале представља проблем којег треба решавати упоредо са решавањем бројних економских тегоба са којима се свакодневно сусрећемо. Национално и социјално ослобођење могу и морају доћи само скупа. Одвојени, они нису ништа друго него прикривено ропство. Јер, док национална слобода значи бити свој на своме, социјална слобода подразумева остваривање права на рад, могућност да се живи од сопственог труда.

-Да би један народ могао да се материјално развија, он мора бити национално слободан. Народ који не зна где су му границе, којем се стално прети некаквим сепаратизмом, принуђен је да се избори за своју националну слободу. Као и увек, и данас једино српски радикали пружају отпор Чанковом и Зукорлићевом сепаратизму који прети да доведе до коначног растакања наше отаџбине. У времену у којем живимо, наша прва обавеза је да престанемо да верујемо онима који су за протеклих десет година опљачкали и издали нашу земљу. То није тешко тим пре што се сви ти људи и данас гурају пред камерама и фотоапаратима са јединим циљем да нас убеду у истинитост својих нових лажи. Тежину Тадићевих, Динкићевих и Дачићевих измишљотина не треба посебно доказивати, свако од нас је осећа на сопственој кожи. Лаж о бољем животу коју већ десет година шире стари



Драган Бановачки, кандидат за покрајинског посланика по већинском систему

и нови еврофанатици доживела је свој потпуни фијаско – њу су запречиле српске барикаде на Косову и Метохији и празнина наших новчаника. Сада је дошло време да се ствари радикално промене! Чињеница да су избори расписани за велики православни празник не треба да буде разлог за останак у кућама. За све Србе патриоте и традиционалисте, то треба да буде разлог више да се на изборе изађе и да се једном за сва времена стави тачка на разарајуће деловање домаћих и иностраних сепаратиста и лопова, сматра Драган Бановачки.

ИЗ МЕСНИХ ЗАЈЕДНИЦА: ШТА СУ ВАМ ОБЕЋАЛИ А ШТА СУ УРАДИЛИ

Насеље „Слободан Бајић – Паја“ спада у ону групу градских подручја чији су комунални и инфраструктурни проблеми добро познати локалним властима. Већ дуже времена ово насеље није ништа друго него слепо прево града, правац ка којем се митровачки властодршци ретко када усуђују поћи. За све ове године, колико су наше дичне демократе на челу Града, у овом насељу асфалтиране су две улице и постављене две љуљашке и три клацкалице.

Највећи број улица и даље нема комплетан канализациони систем, а многе од њих нису чак ни асфалтиране. Да говоримо истину, најбољи доказ је „Мала Славонија“, чије су улице неасфалтиране, у којој нема канализације... чији житељи већ годинама моле локалне властодршце за било какву помоћ.

Побољшање квалитета живота основни је императив наше политике. Уз коначно асфалтирање „Мале Славоније“, радикалска власт ће на месту старог и запуштеног игралишта изградити ново, на којем ће наша деца моћи безбедно и у игри да проводе своје слободно време. Не треба заборавити да док деца из осталих митровачких градских насеља имају најмање једно игралиште, најмлађи житељи „Мале Босне“ немају ниједан терен на којем могу проводити своје слободно време. Радови на уређењу старог, руинираног и запуштеног игралишта подразумевају и постављање квалитетне расвете на пружном прелазу који раздваја „Малу Босну“ од „Блока Б“. Овај прелаз је већ годинама неосветљен што, иако није највећи, свакако јесте проблем на чијој се санацији мора радити, тим пре што се исти налази у непосредној близини игралишта.

Будућа радикалска власт ће учинити све како би се уредио простор између Железничке станице и Тицанове улице, што подразумева чишћење од смећа и комплетно урбанистичко преуређење. Од запуштене баре радикалска власт ће на овом подручју направити рибњак. За реализацију ове идеје није потребно толико новца колико добре воље. Потребно је раскрчити ово подручје, оградити га, али, пре свега, потребно је у

Тицанову, као и у друге малобосанске улице (где је то могуће) поставити контејнере како би житељи овог насеља имали где да одлажу смеће.

Сматрамо да новца за ове радове има у градској каси, те да проблем свих ових година и није био недостатак истог, него његова неравномерна расподела. Као што имају своја села и своје атарске путеве, наше „демократе“ имају и своја насеља. Насеље „Слободан Бајић-Паја“ није једно од тих.

Ни ситуација у **Лаћарку** није ништа другачија, иако су улагања у ово село куд и камо већа него што је случај са улагањима у „Малу Босну“. Па ипак, да не буде никакве забуне, начин на који се улаже у Лаћарак најбоље показује да локалној власти није стало до житеља овог села него до личног интереса и рачуна.

Тако на пример, уместо да се врши шључење комплетних атарских путева, са овим пословима се стаје чим се доспе до њива чланова Савета Месне заједнице. Канализација у овом селу није и ко зна када ће бити завршена (као уосталом на читавом градском подручју). Реконструкција главног пута Р-103 која се већ годинама најваљује, још увек је ствар пуких обећања. Иако локална власт није директно надлежна за његову реконструкцију, сматрамо да да је запуштеност овог пута који спаја Сремску Митровицу са великим бројем села, доказ неспособности локалних власти да из покрајинских фондова обезбеде новац за инвестиције од прворазредног значаја за локално становништво.

О катастрофалном стању у којем се налази Дом културе не вреди много ни говорити. Оно што је битно истаћи јесте да руинирана спољашњост установе око које би млади требали да се окупљају како би осмишљавали свој и живот села у целисти, није ништа друго до доказ запуштености културног живота овог села. Будућа радикалска

власт ће, у склопу свог плана за препород села велику пажњу посветити решавању овог проблема. Ми сматрамо да је питање останка младих на селу суштинско за наш економски и сваки други опоравак.

Непрочишћени улични и атарски канали, као и неуређени пијачни простор још један су показатељ успешности рада локалне власти. Наравно, од овога не треба одвајати и податак да стопа незапослености и опште немаштине Лаћараца није ништа нижа него што је то случај са осталим митровачким становништвом. Општа беда на улицама и сиромаштво у домовима, то је резултат деценијске власти митровачких „демократата“ у Лаћарку.

Једина добра ствар коју су локалне власти на подручју овог села у последње време учиниле, јесте асфалтирање пута до насеља „Варда“. Но, не треба заборавити да је и овај корак учињен тек након многобројних инсистирања радикалских одборника у градској Скупштини, након сакупљања многобројних петиција и изношења ових проблема у нашој „Великој Србији“.

Но, чак и овај гест локалних демократа није ни најмање усмерен ка побољшању квалитета живота Вардаша. Да су хтели, демократи свих боја су за десет година свог деспотовања Сремском Митровицом могли у потпуности изградити ово насеље. Вардаши нису наивни, они јако добро знају да се овде ради о још једној подвали, о још једној лажној нади да ће, ако демократи победе на изборима 6. маја, каљаве и прашњаве друмове заменити уређеним тротоаром. Вардаши нису ни луди ни наивни да поверују онима који, уместо да им учине добро, чине зло тако што их уцењују на начин на који то није било чињено никада раније.

Будућа радикалска власт завршиће једном за сва времена питање „Варде“, а Вардаши никада више неће морати да пишу

петиције и моле за помоћ оне који на њихову муку ни не гледају. Време је да сви они који мисле да се лажима може чинити добро оду са власти. Лажима се може владати, али се људима не може помоћи.

Недовршена канализација и недостатак адекватног простора за играње малишана, само су неки од проблема са којима се суочавају житељи великог дела насеља „**29. Новембар**“. И овде се још једном понавља чињеница да осим уређења путева којима се возају локални и нешто виши представници власти нема интереса да се до краја реше егзистенцијални проблеми са којима се сусрећу становници митровачких насеља.

Да би се видело колико локална власт води рачуна о потребама обичног човека, довољно је скренути са главног Булевара и закорачи у улицу Босутски пут, Савски цвет, улицу Ђуре Даничића или неку другу, њима сличну, у којој се још увек чека на изградњу комуналне инфраструктуре.

Будућа радикалска власт ће у наредном периоду настојати да питање квалитета живота житеља овог, али и свих других митровачких насеља решава постепено и по реду. Сматрамо да је пре свега потребно нашим суграђанима обезбедити пристојан живот, а нашој деци безбедно и здраво одрастање. Тек када се ова питања реше, може се кренути у реконструкције булевара и магистралних путева. Ови послови се могу обаљати и заједно, али никако се не сме допустити да санације главних путева буду прече од свакодневних, насушних потреба наших суграђана. Доста је било шминкања за насловне стране, време је да се коначно уради нешто како би било боље и онима који никада на насловну страну неће допсети. Без обзира колико тешко живели.

Да локални властодршци заиста не маре за интересе

грађана Сремске Митровице и околних села, показује и пример **Равња**. Наиме већ дуже времена становници овог мачванског села, надалеко чувеног по Зеки буљубаши и његовим „Голаћима“, апелују на локалне власти да се изгради тротоар како деца на свом путу до школе не би ишла коловозом. Поред овог, Равњанце већ дужи временски период мучи и проблем недостатка квалитетне водоводне и канализационе мреже, питање изградње депоније за одлагање смећа, као и питање довршења реконструкције Дома културе.

Не треба много понављати да Сремска Митровица може и мора живети, пре свега од пољопривреде и да би улагање у села морало бити схваћено не као израз добре воље него као нужност уколико заиста желимо да наш Град коначно устане из пепла у којег су га претвориле демократе свих могућих боја. Само на тај начин, обнављањем Домова култура, реконструкцијом оронулих школа и обданишта, може се вратити живот нашим селима. Досадашња власт је својим деценијским радом показала да нема намеру да учини било шта како би се унапредио живот обичног човека. За разлику од наших претходника, Српска радикална странка ће настојати да у наредном периоду, као странка која ће одлучивати о судбини Града, помогне развој Равња и Мачве коју су демократи запоставили и поклонили беди и сиромаштву.

Месна заједница „Сава“, територијално али и по броју становника једна је од највећих Месних заједница на подручју Града. Па ипак, и поред тога, локална власт не показује претерано интересовање за

проблеме њених житеља. Као доказ истинитости горе наведене тврдње можемо узети и случај две улице у овом насељу: Марсилијеве и улице Филипа Вишњића. Наиме, захваљујући неагилности и лошем раду локалне самоуправе, ове две улице су готово сасвим непроходне како за пешаке, тако и за моторна возила.

Марсилијева улица тешко је оштећена приликом изградње окретнице на популарној „Румској малти“, када су у њу били преусмеравани тешки камиони који су уништили ионако лош коловоз. Одборници Српске радикалне странке, у више наврата су у градској Скупштини постављали питање локалним властима шта намеравају да учине по овом питању, али, на жалост, до данас данас ово питање није адекватно решено. Да ствар буде још гора, услед оштећења на коловозу, у овој улици је пропао и тротоар, што је довело и до пуцања зидова на старијим кућама. И све то због нехата и нестручности локалних деспота који „све раде у корист грађана“.

Ситуација са улицом Филипа Вишњића готово је идентична. У овој улици коловоза уопште ни нема, потпуно је уништен, а није боља ситуација ни са пешачком стазом. И по овом питању, наши одборници су захтевали хитан одговор као и почетак радова на реконструкцији, али до данас сам обнове дела улице, ишта није учињено да се побољша њен укупни изглед, ако већ не и укупни квалитет живота њених житеља.

Неко би рекао да „терамо мак на конач“, да претерујемо јер се овде ради само о две улице. Међутим, поред ове две улице, „Саву“ оптерећује и питање

гасовода, канализације, као и читав низ других проблема који се захваљујући локлаој власти могу третирали „нормалним“. Сматрамо да Марсилијева и улица Филипа Вишњића најбоље сведоче о немару и нестручности локалних властодржаца. Оне још једном потврђују да проблеми обичног човека наше демократе не занимају ни онда када су они најдиректније умешани у њихово изазивање. Дрвенгради, шаренгради, помоћ школама... све је то могуће тамо где наши врли демократи имају власт и где лове своје гласаче. Њих не интересују они који нису са њима, они не виде даље од својих личних интереса и потреба.

Уместо такве саможивости, будућа радикалска власт ће учинити све да ове проблеме санира. За то није потребно толико новца колико је потребно добре воље и савести како се више никада не би поновило да онај који је директно учествовао у уништењу улица не одговара за своје дело. Што се демократа тиче, то није никакав проблем. А и како би био?! Они још увек нису испоставили рачун за растурање митровачке привреде, а што би за неколико улица!?



Оснивач и издавач: СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА, За издавача: проф. др Војислав Шешел, Издање припремио: О.О. СРС Сремска Митровица, Уредник издања за Ср. Митровицу: Душко Николић, новине ВЕЛИКА СРБИЈА уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање под бројем 1104 од 5. јуна 1991. године, Тираж: 12.000 примерака, Штампана: ГРАФО ПОЛЕТ Сремска Митровица



НАЈБОЛЈЕ ЗА МИТТРОВИЦУ

4
ЗА ОКРУЖИ

СРПСКА
РАДИКАЛНА
СТРАНКА

